

1 Mil set-cents set fou un any de dolor i negació; per als Furs mal averany, la Guerra de Successió.

2 Enemics molt oposats, els botiflers i els maulets prenen partit entre els plets de dos reis interessats.

3 D'una banda Carles d'Àustria, davant, Felip de Borbó. Uns defensaran la pàtria, els altres el seu sarró.

4 Maulets criden: «Llibertat!» i amb els Àustria fan costat. Botiflers i castellans, al francès reten les mans.

5 Tots els botiflers submisos al poder més absolut, accepten els compromisos on el Borbó els ha volgut.

6 Una molt cruenta guerra deixa mort i desconsol. Per disputar-se la terra van amarrant-la de dol.

7 Felip, amb el seu deler, fa decantar la balança xafant, a més no poder, als de Carles, per Almansa.

8 Vençuda ja la qüestió per la violenta guerra, comença la repressió, i l'espoli de la terra.

9 Ja no hi ha contemplacions, el guanyador no s'encanta, desfà les institucions pel Decret de Nova Planta.

10 Xàtiva cau resistint, socarrada totalment. Recorda encara la gent el dolor, com un instint.

11 Del mal d'Almansa patim tres-cents anys després dels fets i eixe mal fa que sentim un país, un poble, uns drets.

12 El dos mil set és present, i amb tota la llum al rostre palesem un sentiment: que tot el futur és nostre.